

Součinnost týlu teritoria s polním štábem

Z hlediska přípravy státu i jeho ozbrojených sil na budoucí možnou válku plní vážné úkoly štáby a jednotky teritoriálního charakteru.

Jeden z hlavních úkolů orgánů teritoria je všestranně zabezpečit polní vojska materiálními, technickými a zdravotnickými prostředky. Operační a bojové úkoly, které jsou postaveny před polní vojska, mohou být splněny v prvních dnech počátečního období války jen v jednotném úsilí se silami a prostředky teritoria s plným využitím jeho lidských a materiálních zdrojů a možností.

Zde půjde především o správné ujasnění vztahů a odpovědnosti mezi polním a teritoriálním sledem velení, zejména v otázkách řízení mobilizace týlových svazků, útvarů a zařízení, nakládání zásob na dopravní prostředky polní armády, čerpání zásob materiálních prostředků ze stálých posádek, depozit a předsunutých skladů, řízení dopravy v týlovém pásmu apod.

PŘÍPRAVA TÝLOVÝCH ŠTÁBŮ POLNÍ ARMÁDY A VOJENSKÉHO OKRUHU V MÍRU

Složitost materiálního a zdravotnického zabezpečení vojsk v budoucí možné válce vyžaduje cílevědomou a intenzivní přípravu obou štábů již v míru, ujasnění součinnostních vztahů, sladění metodiky práce, operační dokumentace a plánů činnosti při plnění opatření ke zvýšení bojové pohotovosti, v mobilizaci i při zabezpečování operace v prvních dnech války.

Zástupce velitele vojenského okruhu pro týl musí plánovat a řídit přípravu týlu obou válečných štábů, řešit týlové problémy polní armády i teritoria, řídit zpracování týlové operační dokumentace obou štábů a zabezpečovat jejich sladění.

Zástupce náčelníka týlu vojenského okruhu pro územní správu i náčelníci oddělení musí získat a postupně prohlubovat svoje znalosti o potřebách materiálního a zdravotnického zabezpečení polní armády po jejím vyčlenění a o vedení bojové činnosti v prvních dnech války. Tyto po-

třeby polní armády a jejich zabezpečení se musí odrazit v dokumentaci obou štábů a ve skutečnosti musí být potřebné prostředky k dispozici v příslušných skladech a zařízeních.

Možné způsoby využití těchto prostředků ke skutečnému zabezpečení vojsk polní armády je nutné procvičovat na štábních nácvičích a válečných hrách, popřípadě na jiných druzích zaměstnání jak u týlového štábu polní armády, tak i teritoria.

Obdobně jako mírový zástupce velitele vojenského okruhu pro týl, tak i náčelníci jednotlivých oddělení řeší centrálně a v plném rozsahu všechny otázky přípravy týlu, týlového zabezpečení a bojové pohotovosti až do doby, kdy dochází — zpravidla na zvláštní rozkaz — k vyvedení obou štábů na polní místa velení.

Obsah, způsoby a formy přípravy obou štábů je nutné plánovat centrálně. Příprava obou štábů po obsahové stránce musí být diferencována podle předurčení a

s důrazem na teoretické a praktické zvládnutí otázek týlového zabezpečení vojsk v počátečním období války. Zvláštní pozornost je nutné věnovat pochopení a zvládnutí úkolů, které budou v těsné součinnosti plnit oba štáby, jako např. řízení mobilizace TÚZ, zdravotnické zabezpečení na vlastním území, odběry zásob z mírových posádek apod.

Vhodnou formou přípravy jednotlivců i celých štábů je samostatné studium, teoretické rozpracování méně jasné a složité problematiky, štábní nácviky, operační cvičení a válečné hry. Přitom se osvědčuje způsob, kdy přípravu i vlastní zaměstnání s celým štábem (operační cvičení, štábní nácvik, válečnou hru) řídí např. u štábu

teritoria štáb polní armády a opačně, což zabezpečuje vzájemné prohloubení znalostí procvičované problematiky a upřesňování součinnostních vztahů v řešení některých sporných otázek.

Jako vyvrcholení přípravy obou štábů je výhodné uskutečnit ve výcvikovém roce alespoň jeden velitelsko-štábní nácvik na společné téma, ve kterém by oba štáby řešily otázky postupného narůstání nebezpečí napadení nepřítelem a týlového zabezpečení prvních dnů války. Na takovém nácviku bychom pak prověřili realnost zpracované dokumentace a prohloubily by se součinnostní vztahy mezi oběma štáby i odkryly další, dosud nedořešené problémy.

VZTAHY A ÚKOLY VYČLENĚNÝCH ŠTÁBŮ TÝLU POLNÍ ARMÁDY A VOJENSKÉHO OKRUHU V OBDOBÍ POSTUPNÉHO NARŮSTÁNÍ NEBEZPEČÍ VZNIKU VÁLKY

Úkoly a činnost týlu polní armády a vojenského okruhu pro toto období musí být včas ujasněny, zapracovány v dokumentaci a běžně procvičovány. Při vyhlášení zvýšené bojové pohotovosti se mohou tyto úkoly a činnost upřesňovat a postupně realizovat v souladu s vývojem situace.

Přitom bude správné, aby všechno opatření týlu při vyhlášení zvýšené bojové pohotovosti řešil centrálně mírový zástupce velitele vojenského okruhu pro tyl se svým štábem a náčelníky oddělení. To vyplývá z jeho odpovědnosti a pravomoci. Bude však nutné, aby již v tomto období měly oba štáby jasně vymezenou působnost a úkoly, spojené se zvyšováním bojové pohotovosti týlu řešily v těsné součinnosti.

Je účelné zaměřit úsilí štábu polní armády především na organizaci, řízení a kontroly bezprostředního materiálního a zdravotnického zabezpečení vojsk s důrazem na pohotovost dopravních útvarů a skladů k vyvezení pohyblivých zásob.

Organizací, sledováním a kontrolou opatření, vyplývajících ze zvýšeného stupně bojové pohotovosti směrem k některým podnikům národního hospodářství, k okruhovým skladům a k mobilizovaným týlovým útvarům a zařízením polní armády, budou zpravidla pověřovány orgány teritoriálního štábu.

Zde půjde především o plnění těchto úkolů:

- prověřit odeslání velitelů rot automobilních útvarů, vytvářených na bázi ČSAD, k jednotlivým závodům,
- nařídít okruhovým skladům PHM započít s ethylizací všech základových benzínů a s plněním sudů a baněk z běžných zásob,

— prověřit možnosti balení chleba u civilních dodavatelů a jeho odebírání svazky a útvary,

— prověřit u Krajských vojenských velitelství, zda byla splněna opatření k blokování zásob PHM v civilní distribuční síti k potřebě vojsk a zda byl uplatněn požadavek na Komisi obrany na ethylizaci všech základových benzínů u vyčleněných zásob PHM pro potřeby armády,

— prověřit u podniků ČSAD, které vytvářejí automobilní jednotky, zda byla vydána nařízení k omezení dálkových jízd a zda urychleně opravují nepojízdná předurčená vozidla,

— podle situace navrhnout postupné doplnění osobami a technikou nejdůležitějších týlových útvarů a zařízení,

— připravit podklady k rychlému předání svazků, útvarů a zařízení do podřízenosti ministerstva národní obrany nebo jiných svazů,

— se souhlasem zdravotnické správy MNO/HT nařídít KVV aktivovat DLOS na bázích příslušných OÚNZ,

— prověřit u vojenských nemocnic, zda roztřídily nemocné a odeslaly rekonvalescenty k útvarům a zda civilní osoby, léčené ve vojenských nemocnicích byly předány do příslušných zdravotnických zařízení. Provéřít také připravenost zdravotnického materiálu a sterilizačních roztoků k výdeji a podle potřeby vydat předběžná nařízení k přípravě redislokace vojenských nemocnic,

— prověřit u Krajských vojenských velitelství připravenost HAS k aktivaci a soustředění železničních cisteren s PHM jako letůček do předurčených stanic.

ÚKOLY TÝLU VOJENSKÉHO OKRUHU VŮČI POLNÍ ARMÁDĚ V PRVNÍCH DNECH VÁLKY, PŘEDPOKLÁDANÁ SOUČINNOST, ODPOVĚDNOST A DELIMITACE ÚKOLŮ

a) V oblasti organizace a rozvinutí armádního týlu

Hlavní úsilí orgánů týlu vojenského okruhu bude zaměřeno na včasné zmobilizování týlových svazků, útvarů a zařízení polní armády a na jejich přesun v plánovaných lhůtách do určených prostorů soustředění.

Za tyto úkoly jednoznačně odpovídá týl teritoria. Jeho péči musí být o průběhu mobilizace neustále informován především zástupce velitele armády pro týl a jednotliví odborní náčelníci, kteří musí mít přehled o průběhu mobilizace a soustředování svých týlových útvarů a zařízení v určených prostorech.

K usnadnění styku s polní armádou po technických pojítkách je nutné mít u obou štábů připravené jednoduché hovorové a signální tabulky, umožňující krátké předávání zpráv o průběhu mobilizace a vzájemnou informovanost v tomto směru.

Bezpodmínečná nutnost vzájemné informovanosti mezi zástupcem pro týl polní armády a vojenského okruhu vznikne především v situaci, kdy nepřítel bude trvale narušovat průběh mobilizace, zejména jadernými údery. V dokumentaci obou funkcionářů je proto nutné zakotvit zásadu, aby vzájemná informovanost proběhla v určité, pevně stanovenou dobu od času „P“ např. za 6 nebo 12 hodin. S přihlédnutím k vývoji situace a stavu spojovacích prostředků musí být styk obou štábů přizpůsoben vzniklým podmínkám a možnostem.

Ve zpracované dokumentaci musí mít každý týlový útvar polní armády kromě jiného určeno, kdy, po které ose a kam se má přesunout a u koho se má hlásit. Všechny údaje o přesunu zmobilizovaných útvarů do určených prostorů je nutné zakotvit v centrálním plánu, jehož realizaci bude sledovat na území okruhu týl teritoriálního sledu velení prostřednictvím výkonných orgánů vojenské dopravy na určených automobilních silnicích. Případné změny v dopravním plánu, které budou často vyvolány vzniklou situací a především činností nepřítel, musí řešit týl polní armády prostřednictvím oddělení vojenské dopravy týlu okruhu nebo přímo s dopravním orgánem na HAS cestou KSVD. Zde však bude mít rozhodující roli spojení, a to nejen technickými prostředky, ale také pohyblivými pojítky, včetně využití vrtulníků.

Některé problémy mohou vzniknout při řešení otázky předání a převzetí zmobilizovaných TÚZ po jejich přesunu do pro-

storu soustředění. Předání a převzetí těchto útvarů musí být záležitostí obou štábů. V této době štáb týlu okruhu, který je zatím nestmelený, doplněný převážně důstojníky ze zálohy, řeší přednostně úhradu materiálních ztrát, vzniklých činností nepřítel při mobilizaci, řídí přesuny vojsk přes teritorium okruhu, dokončuje mobilizaci některých útvarů frontového týlu apod. V obdobné situaci je i týl polní armády, který své úsilí zaměřuje především na organizaci a řízení bezprostředního materiálního a zdravotnického zabezpečení bojujících vojsk a vytváří předpoklady k plnému rozvinutí armádního týlu. Za této situace je proto nereálné uvažovat o komisionálním předání a převzetí zmobilizovaných týlových útvarů a zařízení. K tomu by mohlo dojít jen za předpokladu, že by mobilizace proběhla do doby zahájení ozbrojeného střetu.

Nejreálnější způsob předání těchto útvarů do podřízenosti polní armády je forma odevzdání rozšířeného výkazu počtů o další nutné materiální, zdravotnické a jiné údaje v určeném prostoru a krátkou ústní informací velitele (náčelníka) týlového útvaru o bojeschopnosti a připravenosti útvaru k plnění daných úkolů. Je proto účelné, aby v příslušné dokumentaci odevzdávaných útvarů byl připraven vzor tohoto dokumentu. Přitom je výhodné vyslat do prostoru soustředění týlových útvarů a zařízení, případně do prostoru soustředění zdravotnických záloh, odpovědného orgána štábu týlu polní armády i teritoria, aby na místě upesnili konečné počty, popř. bezprostředně řešili další požadavky na doplnění týlu armády péčí teritoria.

b) V oblasti dopravního zabezpečení

V této oblasti bude součinnost orgánů vojenské dopravy okruhu s týlem polní armády uskutečňována především při realizaci jednotného dopravního plánu s důrazem na vyvážení armádních zásob z okruhových skladů na zmobilizovaných automobilních prostředcích. K zabezpečení tohoto úkolu budou plně využívány výkonné orgány vojenské dopravy na stupni KVV.

Automobilní prapory armády vyváží určené zásoby podle dokumentace zpracované již v míru. Tato dokumentace, hlavně však její realita, musí být prověřena a sladěna mezi automobilními prapory a příslušnými okruhovými sklady. Činnost musí být nacvičena tak, aby nakládání bylo plynulé, včas přistavovány dopravní

prostředky, vyčleněny pracovní síly, určeny prostory před a po naložení a zabezpečena ochrana a obrana celého prostoru nakládání.

Štáb týlu vojenského okruhu zabezpečuje a kontroluje nakládání podle plánu. Materiál se bude nakládat s maximálním vypětím sil s cílem včas zabezpečit především svazky prvního sledu armády. Pořadí nakládání, množství a druh zásob jsou stanoveny plánem a změny v realizaci tohoto plánu co do množství vyváženého materiálu se nepředpokládají. V případě zásadního narušení plánu především vlivem činnosti nepřítelů, musí štáb okruhu včas navázat součinnost se štábem týlu polní armády a problém řešit společným úsilím především vyčleněním náhradních zdrojů materiálu, popřípadě i dopravních prostředků.

c) V oblasti materiálního zabezpečení

Hlavní úsilí týlu jak polní armády tak i vojenského okruhu musí být soustředěno především na zabezpečení bojové činnosti vojsk veškerým potřebným materiálem s důrazem na municí a PHM.

Spotřebované PHM při zaujetí prostoru rozptýlení a operační sestavy bude nutné doplňovat z mírových posádek, kde zůstává poměrně značné množství zásob.

Při zahájení rozhodné bojové činnosti v situaci, kdy armádní týl není ještě postaven, bude nevyhnutelné, aby svazky a armádní útvary odebraly spotřebované zásoby vlastními dopravními prostředky z vyčleněných zdrojů na vlastním území. Tyto zásoby musí být vytvořeny již v míru formou depozit a předsunutých zásob v různých místech na území okruhu. Podrobný přehled o těchto zásobách musí mít ve své dokumentaci jak štáb teritoria, tak i štáb týlu polní armády.

V dokumentaci týlu vojenského okruhu musí být plně respektováno, aby tyto zásoby byly stále připraveny k výdeji, zabezpečeno jejich střežení a nakládání. Za tím účelem musí být připraveny k okamžitému povolání pracovní síly jako dočasná výpomoc z národního hospodářství a organizováno střežení, aby nedošlo k živelnosti při jejich čerpání zejména vojsky, která nepatří do sestavy polní armády a nemají k odběru plné moci.

Bylo by účelné, aby tyto povinnosti v budoucnu převzal týl KVS nebo OVS a aby řešil úkoly, spojené se střežením, výdejem a nakládáním, v součinnosti s orgány lidosprávy.

Poznatky ze cvičení ukazují, že k odběrům z posádek, vyčleněných depozit a

předsunutých zásob je nutné vytvořit nezbytné organizační předpoklady. Jde především o to, aby u týlu vojenského okruhu byl stálý přehled o výši zásob v jednotlivých zdrojích, včas evidovány a uhazeny ztráty, způsobené bojovou činností nepřítelů, především jeho zbraněmi hromadného ničení. Upřesněný přehled o zásobách, případně o vyčleněných náhradních zdrojích, musí být včas předán orgánům vojenské dopravy polní armády, aby vracející se prázdná vozidla nebyla usměrňována tam, kde byly zásoby zničeny nebo již vyčerpany. Bude nutné, aby každý svazek (útvár) měl předem vyčleněný zdroj na vlastním území a to především ve své posádce a zároveň stanoveny i náhradní zdroje a místa odběru.

Odběr zásob z vlastního území musí týl polní armády zahrnout do celkového plánu přísunu a včas oznámit vojenskému okruhu ve výpisu, které jednotky, jaké zásoby, kdy a kde budou odebírat, aby mohla být učiněna potřebná opatření ke včasnému naložení zásob. Je to nutné i z toho důvodu, že činností nepřítelů, především zbraněmi hromadného ničení, může být stav zásob a jejich upotřebitelnost podstatně narušena a v mnohých případech bude nutné vyčlenit náhradní zdroje.

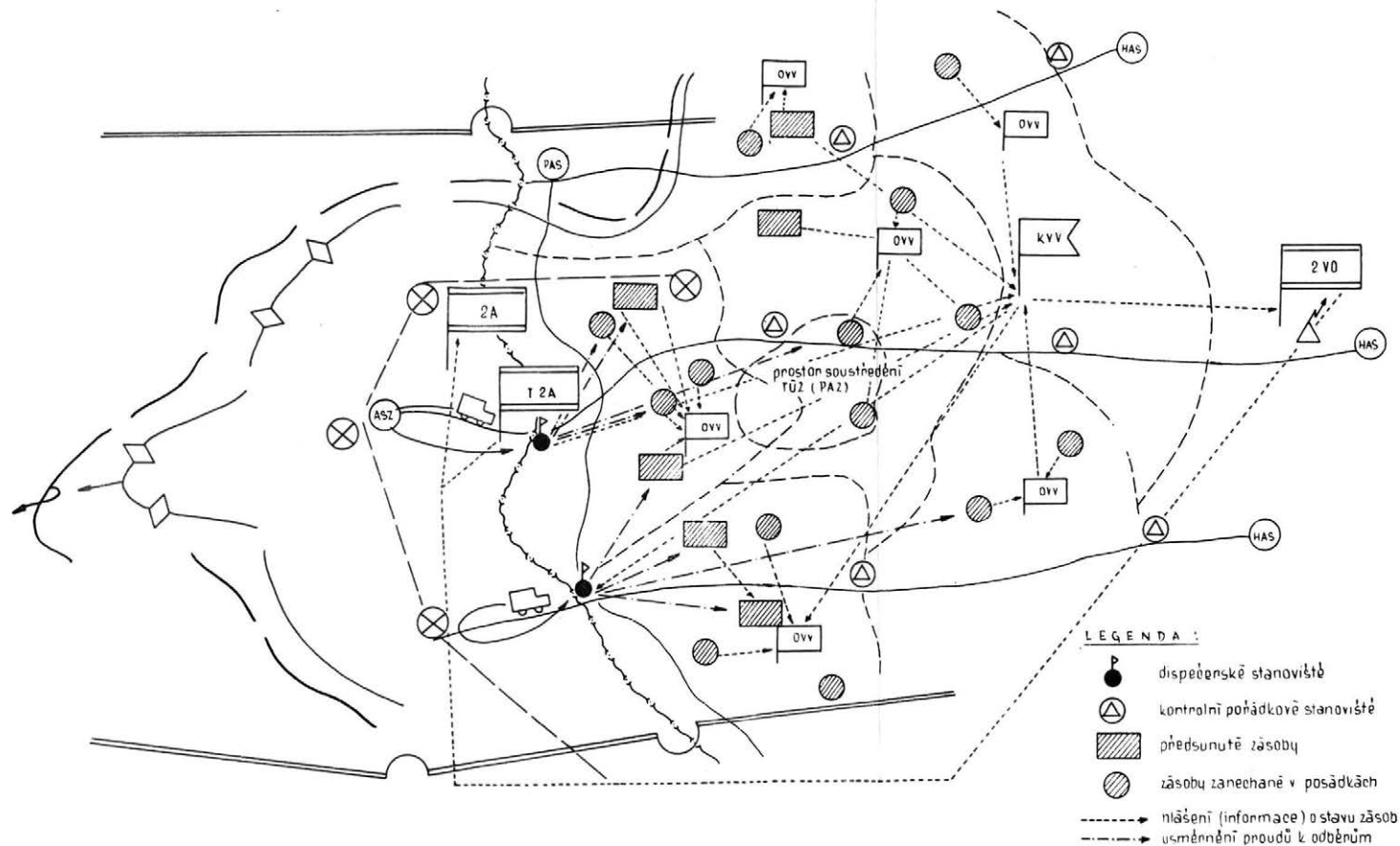
Bude výhodné, aby štáb týlu polní armády ještě před splánováním přísunu udržel od týlu okruhu informaci o zdrojích na vlastním území, o sjízdnosti určených automobilních silnic, rozmístění orgánů pořádkové služby a dispečerských stanic na hlavních zásobovacích směrů. Tyto údaje by pak sloužily k větší realitě v plánování odběrů zásob na vlastním území. Avšak i při úplnosti těchto údajů musí si velitelé vracejících se automobilních proudů vždy upřesnit zdroje zásob na dispečerských stanicích, rozmístěných na hlavních komunikačních tazích. Místa těchto stanic musí znát jak velitelé dopravních jednotek, tak i řidiči jednotlivých vozidel.

K získání vzájemných informací při plnění tohoto základního úkolu využijeme všech dostupných spojovacích prostředků obou štábů, včetně vrtulníků a podle konkrétní situace i osobního styku.

Při odběrech ze stálých posádek můžeme v plné míře využít PHM a municí. Odběry proviantu pokládáme jen za doplňkové a to proto, že z nich zpravidla není možné zkompletovat úplnou denní dávku proviantu. Chléb a maso pro první dny války budeme proto zabezpečovat u příslušných podniků v národním hospodářství, což především bude muset zabezpečovat týl KVV. Odběry výstrojního a zdra-

SCHEMA MOŽNÉHO ODBĚRU ZÁSOB ZE ZDROJŮ NA TERITORIU

PŘÍLOHA 1

vojenství v prvních dnech války předpokládáme ze stálých posádek jen v minimálním rozsahu.

Možná varianta odběru zásob vracejícími se dopravními prostředky je znázorněna v příloze 1.

Zničené zásoby pro polní armádu může být vojenského okruhu uhradit zpravidla jen z prostředků ministerstva národní obrany.

K operativnějšímu řízení bylo by účelné, aby týl vojenského okruhu měl k dispozici větší množství zásob a mohl nahradit řešit ve vlastní kompetenci bez předchozího souhlasu MNO.

S využitím nevyčerpaných zásob v posádkách, depozitách a předsunutých skladech vojenským okruhem k zabezpečení teritoriálních vojsk, případně vojsk dočasně působících na území okruhu, můžeme reálně počítat až třetí — čtvrtý den operace. K tomu je potřebné, aby štáb týlu polní armády včas oznámil týlu vojenského okruhu, které zásoby vyčleněné pro polní armádu již nebude čerpat a jsou proto k dispozici orgánům vojenského okruhu.

d) V oblasti zdravotnického zabezpečení

Vzájemný styk a součinnost zdravotnické služby polní armády a vojenského okruhu musí být v prvních dnech války zaměřeny především na

- nepřetržitě informace o naplněnosti DLOS a v případě jejich přeplnění o možnostech odsunů do teritoriálních zdravotnických zařízení, tj. do vojenských nemocnic, pomocných nemocnic a odsunových nemocnic ministerstva zdravotnictví,

- vyčleňování náhradních, případně improvizovaných zdravotnických zařízení teritoria ve prospěch vojsk polní armády a v blízkosti prostoru hromadných zdravotnických ztrát,

- vzájemné informace o úderech a účincích ZHN nepřítelů včetně použití chemických a biologických prostředků a o hygienicko-epidemiologické situaci zájmových prostorů.

Při zahájení ozbrojeného střetnutí budou ranění z příhraničního pásma odsunováni přímo z plukovních obvažišť na DLOS, aby tak zdravotnické etapy svazků mohly být využity až k zabezpečení vojsk bojujících na území nepřítelů a to v takové hloubce, kdy rameno odsunů na DLOS překročí únosnou vzdálenost (25–30 km). Jen v případě hromadných ztrát u svazků v prostorech sousedění apod., kdy nebudou okamžitě plnit bojový úkol, mohou rozvinout vlastní etapy a to především

v ohniscích těchto ztrát. Potřeba včasné pohotovosti DLOS jen zdůrazňuje oprávněnost požadavku, aby při narůstání nebezpečí byly uskutečněny také přípravy k aktivaci DLOS s cílem, aby tato byla schopna přijímat raněné ihned po zahájení boje provosledovými svazky.

Vzhledem k nedostatku sil a prostředků zdravotnické služby teritoria bude nutné zvláště z ohnisek hromadných ztrát odsunout raněné a zasažené do vojenských nemocnic, pomocných nemocnic, volných vojenských objektů a odsunových nemocnic ministerstva zdravotnictví a to především prostředky vojsk. Tam raněným poskytnout alespoň první lékařskou pomoc a to personálem polních zdravotnických útvarů, případně zdravotnickým personálem, vyčleněným pro odsunové nemocnice ministerstva zdravotnictví s delší dobou pohotovosti. Nemocné do různých zdravotnických zařízení v prvních dnech války bude nutné přijímat i za cenu překročení kapacity těchto zařízení.

Při trvalém nedostatku lůžkového fondu teritoria a zdravotnických kádřů se však v prvních dnech války jen ztěžilo mohlo realizovat případné požadavky na zabezpečení zvýšených ztrát u vojsk ze strany zdravotnické služby teritoria. Kromě DLOS a lůžek v kasárenských objektech je prakticky nemožné počítat s další lůžkovou kapacitou, protože řada vojenských nemocnic a zařízení se zpravidla rediskuje do předurčených míst a jejich pohotovost k příjmu raněných může být až druhý — třetí den. Proto zdravotnická služba teritoria může využít všech dostupných možností ve vojenských i civilních zdrojích k získání potřebné lůžkové kapacity a v součinnosti se zdravotnickou službou polní armády vyřešit i zabezpečení potřebným kvalifikovaným zdravotnickým personálem.

Často hovoříme o úzké součinnosti se zdravotnickou službou civilní obrany. Uvědomíme-li si obrovské ztráty na civilním obyvatelstvu při prvním hromadném úderu, bylo by nereálné spoléhat na to, že v prvních hodinách po hromadném úderu můžeme očekávat nějakou účinnou pomoc od civilní zdravotnické služby. Proto má velký význam znalost poskytování první zdravotnické pomoci a svépomoci u všech vojáků. Tuto pomoc musíme v míru všestranně prociťovat a zdokonalovat se v jejím poskytování.

Úsilí zdravotnické služby armády bude též zaměřeno k získání přehledu o hygienicko-epidemiologické situaci v zájmových prostorech činnosti a v oblastech, odkud bude armáda doplňována. Tyto údaje budou teritoriální orgány vyžadovat zejména

na ke včasnému uskutečnění příslušných protiepidemických opatření u vojsk. Jde o úkol závažný, neboť musíme počítat s tím, že nepřítel bude mít zájem na oslabení bojových biologických prostředků, kterými infekčních onemocnění do vojsk i cestou diverzní činnosti. Včasná diagnostika bojových biologických prostředků, které byly použity diverzním způsobem, nemožno zdravotnické službě jen aplikaci specifické terapie u nemocných a správné profylaxe u podezřelých, ale také usměrni zdravotnickou službu armády k přípravě a uskutečnění aktivní i pasivní imunizace a chemoprofylaxe vojsk.

Vojska polní armády bude nutné zásobovat nezávadnou pitnou vodou jednak ze stálých vodních zdrojů, jednak ze zřízených vodních stanic. Tyto vodní zdroje i vhodná místa pro vodní stanice na vlastním území musí určovat především teritoriální orgány při plném respektování požadavků polní armády.

Součinnost si vynutí často nepříznivá epidemiologická situace u civilního obyvatelstva. Teritoriální orgány zdravotnické služby budou především žádány, aby v součinnosti se státní zdravotnickou službou lokalizovaly a likvidovaly epidemická ohniska u civilního obyvatelstva v zájmových prostorech armády. Účelem těchto opatření bude zabránit zavlečení infekčních onemocnění do vojsk a udržením dobré epidemiologické situace ve vojscích vytvořit předpoklady k zajištění trvalé a vysoké bojové schopnosti armády.

f) V oblasti velení týlu

Udržení nepřetržité součinnosti mezi týlem polní armády a vojenského okruhu bude podmíněno spolehlivou organizací

spojení při kompletním využití všech dostupných druhů spojovacích prostředků.

Týl vojenského okruhu může ke spojení s týlem polní armády využívat spojení linkového, rádiového, vrtulníků a osobního styku a to především z prostředků VS okruhu, protože zvlášť vyčleněné prostředky k týlovému spojení zpravidla nemá.

Dále může na vlastním území využít především organického a součinnostního spojení orgánů vojenské dopravy v systému linkového spojení železničně provozního a induktorového a také rádiového spojení silničních provozních jednotek a orgánů na zájmových silnicích.

V systému tohoto spojení by bylo možné také vyřešit informovanost dispečerských stanovišť o stavu zásob v příslušných zdrojích k řízení odběrů vracejících se dopravních proudů z území za státní hranicí.

Do doby vyřešení hlavních problémů týlového zabezpečení vojsk v počátečním období války (zmobilizování, naložení armádních zásob, předání TÚZ apod.), bylo by účelné, aby na TVS polní armády byla podle potřeby vyčlenována styčná skupina z teritoriálního sledu velení týlu, která by v součinnosti s týlem polní armády operativně řešila vzniklé problémy. Po úderech ZHN nepřítel může být narušeno spojení mezi VS polní armády a VS vojenského okruhu a proto osobní styk obou štábů v tomto období je potřebný.

Naskytá se i otázka, zda toto neřešit naopak. Druhá varianta je však méně výhodná, protože rozhodnutí velitele armády a změny v operační situaci by skupina TVS armády, vyslaná na VS okruhu, dostala pozdě a její hlavní cíl — rychle reagovat a řešit vzniklou situaci — by takto nemohl být splněn.

Z á v ě r

Cílem článku bylo teoreticky vyjasnit a projevit názor na nejhlavnější problémy týlového zabezpečení, vzájemných vztahů a součinnosti mezi týlem polní armády a týlem vojenského okruhu v období narůstání nebezpečí napadení nepřítelům a v prvních dnech války.

Úspěšná činnost týlu obou sledů velení v počátečním období války bude závislá především na stupni vzájemné sladění a informovanosti a také na správné delimitaci úkolů a odpovědnosti všech příslušníků týlu.